

РЕШЕНИЕ

№ 1259

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
публично заседание на 14.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **232** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 във връзка с чл. 83, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. В. срещу Акт за регистрация по ЗДДС № 220421200014232/ 10.08.2012 г., издаден от П. М., инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 2553/ 29.10.2012 г. на директора на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението”, понастоящем „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП.
В жалбата са въведени оплаквания за незаконосъобразност на акта. Подателят ѝ сочи, че при изложението на фактите в решение № 2553/ 29.10.2012г. на ответника е допусната грешка относно оценката на апортната вноска, вписана на 03.02.2012 г. Поддържа, че регистрацията по чл. 132, ал. 1 ЗДДС е предвидена да предотврати възможността да се извърши последваща продажба на стоки от нерегистрирано по закона лице и да се избегне заобикаляне на задължението за начисляване на данъка. Но предмет на апортната вноска в капитала на [фирма] е сграда, която не е нова, в апортната вноска не е включена земя, което означава, че е изключена възможността да игнорира задължението за начисляване на ДДС при последваща сделка с апортирания имот. Детайлният анализ на казуса показва, че разпоредбата на чл. 132 ЗДДС следва да се прилага при отчитане на връзката ѝ чл. 38 – 50 от закона, а не изолирано. В оспорвания акт като дата на регистрация е посочен денят на връчването му/ датата на вписване на обстоятелствата по чл. 10 ЗДДС, но не става ясно коя е меродавната дата. Косвено от допълнително връчените удостоверение за регистрация и уведомително

писмо е видно, че за дата на регистрацията следва да се счита 03.02.2012 г. Но в уведомителното писмо от 10.08.2012 г. е указано, че първият данъчен период изтича на 29.02.2012г. и до 14 март 2012г. дружеството е длъжно да подаде декларация по чл. 125. Обстоятелството, че регистрацията по инициатива на органа по приходите се извършва през м. август 2012 г. прави невъзможно фактическо подаване на справка – декларация по ЗДДС на 14.03.2012 г.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание от адв. С. и в писмени бележки, е за отмяна на акта и за присъждане на разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция „Обжалване на данъчно осигурителна практика” – С., не ангажира становище по делото.

От фактическа страна се установява:

На 25.06.2012 г. Е. И., началник отдел при ТД на НАП С. издал Резолюция за извършване на проверка № 222691200020904, с която е възложено извършването на такава на [фирма] за установяване наличие на основания за регистрация по ЗДДС, възложена на П. М., инспектор по приходите.

Изложените в оспорвания акт за регистрация фактически основания са следните: След проверка в информационния масив на Агенция по вписванията по партидата на жалбоподателя е установено, че с удостоверение изх. № 20120203135226/ 03.02.2012 г. е вписана непарична вноска недвижимо имущество, оценена съгласно чл. 72, ал. 2 ТЗ въз основа на акт за назначаване на вещи лица. Неин вносител е Столична община, която е регистрирана по ЗДДС към датата на вписване на апортната вноска. При тези данни е обоснован извод, че е извършена непарична вноска в капитала на дружеството - чл. 10, ал. 1, т. 3 ЗДДС от регистрирано по ЗДДС лице и подлежи на задължителна регистрация по чл. 132, ал. 1 ЗДДС с дата на регистрацията датата на вписване на цитираното обстоятелство в ТР – 03.02.2012г.

Актът е съобщен на управителя на [фирма] на 10.08.2012 г. и е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК пред ответника, който го потвърдил с решение № 2553/ 29.10.2012 г., чието получаване по електронен път е потвърдено от управителя на дружеството на 02.11.2012 г.

След извършена по реда на чл. 23, ал. 4 ЗТР справка в Търговския регистър по делото са приложени разпечатки от обявените по партидата на дружеството жалбоподател актове, а именно: Учредителен акт на [фирма] от 08.12.2011г., според чл. 6, ал. 1 от който капиталът на дружеството е 9 308 230 лева, разпределен в дялове с номинална стойност 10 лева всеки един от тях, като непаричната вноска в капитала на дружеството е на стойност 9 193 680; заключение по акт за назначаване на вещи лица № 20110819105409-3/01.09.2011 г. за оценка на непарична вноска в капитала на жалбоподателя от три вещи лица с вносител Столична община, решение № 33/ 08.12.2011 г. на Столичен общински съвет.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е депозирана на 14.11.2012 г. и е допустимо.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Актът е издаден от компетентен орган, който съгласно чл. 83, ал. 2 ДОПК и Глава девета от ЗДДС е органът по приходите при териториалната дирекция на НАП по седалището на дружеството по аргумент от чл.7, ал.1 и чл.8, ал.1, т.3 ДОПК. Актът е мотивиран, спазено е изискването за писмена форма и за извършване на проверка на основанията за регистрация. Не се констатира съществени нарушения в процедурата

по издаването му, засягащи фактическите или правни изводи на органа.

На задължителна регистрация по чл. 132, ал. 1 ЗДДС подлежи лице, което придобие стоки и услуги /на основание чл. 10, ал. 1 ЗДДС/ от регистрирано лице. Съгласно чл. 132, ал. 2 и ал. 3 от същия закон, регистрацията на придобилото непарична вноски лице се извършва с подаване на заявление за регистрация в 14-дневен срок от вписване на обстоятелството по чл. 10, ал. 1 ЗДДС в търговския регистър. Дата на регистрацията е датата на вписване на това обстоятелство в търговския регистър.

Видно от данните в ТР, от Столична община е извършена непарична вноски в капитала на [фирма] – сграда, находяща се в [населено място], [улица] кв. 312, местността К. село – Плавателен канал, АОС № 1559/ 18.03.2011 г., състояща се от сутерен, три етажа и три вътрешни двора, със застроена площ от 3075 кв. метра и обща РЗП 8504 кв. метра с определена по реда на чл. 72, ал. 2 ТДЗ пазарна стойност 9 193 680 лв. Увеличението на капитала с апортна вноски е вписано в ТР под № 20120203135226 от 03.02.2012 г. Датата на вписване на обстоятелството по придобиване на непаричната вноски е 03.02.2012 г. По делото липсва спор, че Столична община е регистрирано по ЗДДС лице. Това означава, че фактическият състав по за задължителна регистрация по чл.132, ал.1 ЗДДС е осъществен.

Обратно на поддържаното от жалбоподателя, съгласно чл. 132, ал. 3 ЗДДС дата на регистрацията е датата на вписване на апорта в ТР. Различен извод не може да се обоснове с издаване на оспорвания акт през м. август 2012 г. Касае се за служебно вписване в регистъра по ЗДДС (арг. от чл.83, ал.3 от ДОПК и чл.103 от ЗДДС), специфичен случай на регистрация по ЗДДС, при който за лицето възниква задължение за регистрация, а датата на регистрацията е нормативно определена. В хипотезата на чл. 132, ал. 1 ЗДДС връчването на акт за регистрация по ЗДДС не е меродавен момент за датата на регистрацията, която е нормативно-установена в специалната норма на чл.132, ал.3 от ЗДДС, съдържащи отклонения от общите правила. П. на регистрацията във времето в този случай настъпва по силата на самия закон и на определената от него дата, обвързана от това кога е обявено обстоятелството по чл.10, ал.1 ЗДДС в Търговския регистър. Регистрацията има действие от датата, на която обстоятелството е вписано в Търговския регистър, независимо дали и кога от задължения субект е подадено заявление, респ. дали не е изпълнил задължението си и органът служебно го е регистрирал на това основание. Регистрацията по чл. 132, ал. 1 от ЗДДС настъпва по силата на закона и дружеството е било длъжно да подаде заявление за регистрация в 14-дневен срок от вписване на обстоятелството по чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗДДС в търговския регистър и в случай, че данъчно задълженото лице не изпълни тези законови изисквания органа по приходите и по собствена инициатива (чл. 102 от ЗДДС) може да регистрира дружеството, като издаде акт за регистрация по ЗДДС, ако условията за регистрация са налице. Да се приеме, че в случай на неизпълнение на задължението си по чл. 132, ал. 2 ЗДДС да бъде подадено заявление за регистрация, органът, ако констатира предпоставките на посочената разпоредба за задължителна регистрация, не следва да я извърши по своя инициатива само защото няма воля на лицето за това, означава да се третират по различен начин данъчните субекти, които изпълняват законоустановените си задължения и тези, които не са сторили това, би било в противоречие с принципа на законност в данъчните производства – прилагане на законите точно и еднакво спрямо всички.

Жалбоподателят твърди, че в решение № 2553 от 29.10.2012 г. е допусната грешка,

която не съответства на фактите, тъй като органът на ТД на НАП е посочил обстоятелството, че съгласно проверката е установено в публичния регистър на Агенция по вписванията вписана апортна вноска в размер на 114 550 лева. Касае се за неточност, която не рефлектира върху законосъобразността на акта, доколкото не размерът на капитала е меродавен, а обстоятелството, че той включва и непарична вноска, вписана в ТР към определен момент. Същото се отнася и за целта на уредбата, която е неотнормирана към стриктните правила на регистърното данъчно производство. По тези съображения съдът приема, че поддържаните от оспорващия основания за отменяемост на акта не се установяват и жалбата на [фирма] срещу него следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на спора само ответникът има право на разноси, но съдът не е властен да присъди такива при липса на заявено искане. Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Акт за регистрация по ЗДДС № 220421200014232/ 10.08.2012 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с решение № 2553/29.10.2012 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при Централно управление на НАП. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ: